

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce

J.
státní příslušník Čínské lidové republiky
bytem ...
zastoupený advokátkou JUDr. Pavlínou Vanickou
sídlem Kašparovo náměstí 5, Praha 8

proti
žalovanému

**Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2022, č. j. MV-95694-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 21. 4. 2022, č. j. OAM-44202-14/DP-2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž správní orgán zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v okamžiku podání žádosti o prodloužení doby platnosti pobytového oprávnění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobce pobýval na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území s platností od 13. 12. 2019 do 12. 12. 2021. Nositelem oprávnění ke sloučení rodiny ve smyslu § 42a zákona o pobytu cizinců je žalobcův otec, který pobývá na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu, resp. vydané zaměstnanecké karty.
4. Žalobce podal dne 19. 11. 2021 správnímu orgánu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území. Správní orgán posuzoval, zdali je žalobce i nadále nezaopatřeným zletilým dítětem dle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Žalobce doložil pracovní smlouvu ze dne 1. 7. 2021 a potvrzení o čistém měsíčním výdělku za období 07/2021–09/2021 ze dne 4. 10. 2021, čímž dle správního orgánu vyvrátil domněnku nezaopatřenosti. Žalobce byl zaměstnán ode dne 1. 7. 2021 u společností WEI HE s.r.o. na dobu neurčitou na pozici pomocný kuchař, s místem výkonu práce na ulici Kyjevská 100, Pardubice, s pracovní dobou 40 hodin týdně.
5. Správní orgán konstatoval, že žalobce není nezaopatřeným dítětem dle § 178a odst. 2 zákona o pobytu cizinců a prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobce zamítl pro nesplnění účelu povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce se odvolal.
6. Žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení a potvrdil závěry správního orgánu. Upozornil, že § 46a zákona o pobytu cizinců sice neuvádí nezaopatřenost dítěte jako důvod pro zahájení řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem soužití rodiny, ale žalobce musí pro setrvání na území ČR splňovat účel pobytového oprávnění. Žalobce není zletilým nezaopatřeným dítětem, nesplňuje tedy podmínku žádosti o pobytové oprávnění dle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. K poukazu žalobce na mailovou komunikaci z roku 2016 žalovaný uvedl, že nebyla úplná a že zákon o pobytu cizinců byl od roku 2016 do podání žádosti mnohokrát novelizován.
7. Žalovaný nepřisvědčil námitce porušení legitimního očekávání žalobce. Vysvětlil, že nezjištění podstatných okolností týkajících se nezaopatřenosti žalobce v dřívějším řízení nezakládá legitimní očekávání, že budou stejné okolnosti nezjištěny také v dalším řízení.
8. Každé správní řízení je jedinečné a je nutné k němu přistupovat individuálně. Správní orgán musel vzít v potaz pracovní smlouvu a potvrzení o čistém měsíčním výdělku. Žalobce doložil všechny zákonem požadované doklady, které ale prokázaly jeho Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zaopatřenost. V takovém případě nemusel správní orgán řízení zastavovat, ale mohl rozhodnout ve věci, aniž by žalobce vyzýval k odstranění vad podání či doplnění žádosti. Postačovalo, že správní orgán vyzval žalobce k seznámení se se spisovým materiálem.

9. K námitce o nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalovaný uvedl, že k takovému zásahu nedošlo. Z obsahu žádosti a z informačního systému cizinců vyplývá, že v České republice pobývá žalobcova matka, mladší bratr a otec, který je nositelem oprávnění ke sloučení rodiny. Správní orgán dne 31. 5. 2022 nepravomocně vyhověl žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ze dne 3. 5. 2022 vedené pod sp. zn. OAM-31310/ZM-2022. Dle žalovaného se žalobce stane ekonomicky soběstačnou osobou pobývajícím na území ČR. Z tohoto důvodu nemohlo prvostupňové rozhodnutí přetřhat vazby žalobce se členy jeho rodiny žijícími v ČR. Pokud žalobce poskytne správnímu orgánu své biometrické údaje a biometrický průkaz si převezme bez zbytečného odkladu, nedojde k uložení výjezdního příkazu. Žalovaný poukázal na to, že žalobce je v produktivním věku, v ČR nevlastní žádný majetek a netrpí zdravotními obtížemi. Žalobce v řízení před správním orgánem ani nepřiměřenost rozhodnutí nenamítal. Prvostupňové rozhodnutí navíc nezrušilo pobytové oprávnění žalobce.
10. Žalovaný proto odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

Argumentace účastníků

11. Žalobce vznesl dva žalobní body:

1) Žalovaný nesprávně posoudil splnění účelu pobytu žalobce, protože nezaopatřenost není účelem dlouhodobého pobytu z důvodu společného soužití rodiny. Doklad o nezaopatřenosti není povinnou náležitostí žádosti o prodloužení tohoto pobytového oprávnění a v řízení se nezkoumá. Zaopatřenost pouze vylučuje nové podání žádosti o povolení dlouhodobého pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Účelem tohoto pobytu je společné soužití rodinných příslušníků na území ČR, kde má některý z nich povolený pobyt (rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 135/2017-41). Účelem je zachování celistvosti rodin (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Azs 161/2021-29). V řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny je kladen důraz na udržení rodinných vazeb (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 135/2019-25). Žalobce žije s matkou, otcem a mladším bratrem v Praze a rodina společně hospodář s veškerými příjmy. Žalobce doložil svůj příjem, protože náležitostí žádosti o prodloužení pobytového oprávnění je doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny. Tento výklad zákona vyplývá též ze stanoviska správního orgánu z roku 2016. Pokud se správní orgán chtěl od svého stanoviska odchýlit, měl žalobce o této změně vyrozumět a umožnit mu se vyjádřit. Žalovaný zasáhl do legitimního očekávání žalobce, protože v obdobných řízeních sp. zn. OAM-27841/DP-2019 a OAM-20297/DP-2021 prodloužil pobyt za účelem sloučení rodiny, přestože byl žadatel zletilý a zaopatřený.

2) Napadené rozhodnutí nepřiměřeně zasáhlo do soukromého a rodinného života žalobce. Správní orgán se přiměřeností zásahu vůbec nezabýval a žalovaný rozhodl podle skutkového stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, nikoli k okamžiku vydání prvostupňového rozhodnutí. Tímto způsobem nelze zhojit vady prvostupňového rozhodnutí. Žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty dne 3. 5. 2022, to je až po

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vydání prvostupňového rozhodnutí. Na žádost o zaměstnaneckou kartu se nevztahovala fikce pobytu, takže hrozilo, že bude muset opustit území ČR navzdory svému rodinnému životu. Žalobce ztratil volný přístup na trh práce kvůli změně účelu pobytu (zaměstnanecká karta), čímž došlo ke zhoršení jeho pobytového statusu. Žalobce musí nově Ministerstvu vnitra oznamovat změnu pozice, místa výkonu práce nebo změnu zaměstnavatele a čekat na souhlas ministerstva s takovou změnou. Napadeným rozhodnutím navíc došlo k přerušení nepřetržitého trvání pobytu žalobce na území ČR, což žalobci znemožňuje podat žádost o trvalý pobyt po dobu dalších pěti let.

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že se neodchýlil od své aplikační praxe, nýbrž vyložil zákonná ustanovení v souladu s ustálenou judikaturou. Žalobcem uvedené rozsudky správních soudů se netýkaly daného případu, protože taxativně vymezovaly podmínky pro podání žádosti o vydání povolení nebo prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
14. Dne 12. 12. 2023 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém účastníci setrvali na své argumentaci..
15. **Ad 1)** Žalobce namítal, že žalovaná nesprávně posoudila splnění účelu pobytu žalobce. Doklad o nezaopatřenosti není povinnou náležitostí žádosti o prodloužení pobytového oprávnění za účelem společného soužití rodiny. Zaopatřenost pouze vylučuje nové podání žádosti o povolení dlouhodobého pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Účelem tohoto pobytu je společné soužití rodinných příslušníků na území ČR, kde má některý z nich povolený pobyt.
16. Předmět sporu mezi účastníky soudního řízení správního spočívá v určení, zda je nezaopatřenost žadatele o prodloužení doby platnosti povolení dlouhodobého pobytu za účelem společného soužití rodiny součástí účelu tohoto pobytového oprávnění. Zda lze zaopatřenému zletilému dítěti prodloužit platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 44a odst. 4 zákona o pobytu cizinců, nebo jde o důvod pro zrušení platnosti tohoto povolení podle § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců.
17. Podle § 44a odst. 4 zákona o pobytu cizinců je cizinec povinen k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny předložit náležitosti podle § 42b odst. 1 písm. a), c) a d) a dále doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Na požádání je současně povinen předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4. Jestliže byl nositeli oprávnění ke sloučení rodiny udělen azyl, je cizinec povinen

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

předložit pouze cestovní doklad. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení (§ 46a).

18. Podle § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců ministerstvo dále zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo toto povolení vydáno, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
19. Podle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území oprávněn podat cizinec, který je nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným pobytem na území nebo takovým dítětem manžela cizince s povoleným pobytem na území.
20. Nezaopatřenost zletilého dítěte je dle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců podmínkou, při jejímž splnění zletilé dítě může žádat o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území v okamžiku, kdy mu toto povolení nesvědčí. Jedná se tedy o podmínku, která je zákonem výslovně stanovena pro podání prvotní žádosti.
21. Je pravdou, že zákon k prodloužení platnosti nevyžaduje prokázání nezaopatřenosti. Doklady, které je třeba k žádosti o prodloužení platnosti povolení podle § 44a odst. 4 zákona o pobytu cizinců předložit, jsou cestovní doklad; doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území; fotografii; souhlas rodičů, popřípadě jiných zákonných zástupců nebo poručníků, s pobytem dítěte na území; doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem rodiny po sloučení nebude nižší než součet částek životních minim členů rodiny a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení rodiny; a dále doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, je-li dán důvod pro zrušení pobytového oprávnění podle § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. V tomto ustanovení jsou vyjmenovány důvody, ze kterých na daný případ lze vztáhnout důvod uvedený pod písmenem h), tedy že cizinec neplní účel pobytového oprávnění.
22. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 Azs 69/2018 – 34, bod 11, uvedl: „*Již jen jednoduchým jazykovým výkladem § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců je patrné, že tato norma míří na okruh situací, kdy žadatel žádá o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny poprvé v okamžiku, kdy zatím tímto povolením nedisponuje. Naopak na situaci, kdy žadatel již disponuje povolením k dlouhodobému pobytu na území České republiky a žádá toliko o jeho prodloužení, dopadá § 44a včetně hypotézy vymezené v § 44a odst. 4 zákona, jejíž rozsah je dále dán důvody obsaženými v § 46a odst. 2 zákona*“.
23. Žalovaný neprodloužil žalobci předmětné povolení, protože měl za to, že žalobce kvůli zaopatřenosti nesplnil účel pobytového oprávnění dle § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců. S tímto závěrem se soud ztotožnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

24. Ze samotného názvu povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území dle § 42a zákona o pobytu cizinců je zřejmé, že účelem tohoto pobytového oprávnění je zajištění společného soužití rodiny. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2022, č. j. 9 Azs 161/2021-29, bod 19: *„Pojem „společné soužití rodiny“ uvedený v tomto ustanovení odpovídá pojmu „sloučení rodiny“ dle směrnice o právu na sloučení rodiny a byl do českého právního řádu vložen při její transpozici. Dle čl. 2 písm. d) této směrnice je pod pojmem „sloučení rodiny“ třeba rozumět „vstup rodinných příslušníků státního příslušníka třetí země oprávněně pobývajícího v členském státě na území tohoto státu a jejich pobyt v tomto členském státě za účelem zachování celistvosti rodin nezávisle na tom, zda rodinné vztahy existovaly před vstupem osoby usilující o sloučení rodiny nebo po jejich vstupu.“*
25. Účel tohoto pobytového oprávnění nespočívá pouze v zachování rodinných vztahů. Zájem na jejich zachování nelze považovat za jediné hledisko při hodnocení zachování účelu pobytu. Do účelu pobytu je třeba zahrnout i nezaopatřenost zletilého dítěte. To znamená, že zákon předpokládal, že účel povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny v sobě zahrnuje umožnění společného soužití zletilým dětem, ale pouze v případě, že je naplněna i podmínka jejich nezaopatřenosti. Účelem pobytu bylo umožnit pobyt na území zletilým dětem, které nebyly dosud schopné se ekonomicky osamostatnit, např. z důvodu studia, i po dosažení zletilosti. Právě v takové pozici měli cizinci právo, aby jim požadované soužití s rodinou bylo umožněno. Stal-li se žalobce samostatně výdělečně činným, nebylo již možné povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny prodloužit.
26. Žalovaný správně odkázal na podmínku nezaopatřenosti dle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. I když ustanovení § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců neuvádí zaopatřenost jako svébytný důvod pro zrušení pobytového oprávnění, neznamená to, že žalobce žádal o prodloužení předmětného povolení oprávněně. Žalobní námitka není proto důvodná.
27. I když správní orgán v e-mailu ze dne 24. 2. 2016 uvedl, že pozbytí statusu nezaopatřeného dítěte není samo o sobě důvodem pro zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, žalovaný neporušil legitimní očekávání žalobce. Toto sdělení nebylo adresováno žalobci nebo jeho zástupkyni, nemohlo v něm tedy vyvolat důvodné očekávání určitého rozhodnutí. Pokud se jedná o žalobcem označená rozhodnutí sp. zn. OAM-27841/DP-2019 a OAM-20297/DP-2021, která měla být vydána v obdobných věcech a měla podpořit názor žalobce, tato rozhodnutí žalobce nepředložil. Vzhledem k právnímu názoru vyslovenému soudem v této věci jeví se vyžádání těchto rozhodnutí jako nadbytečné.
28. **Ad 2)** Žalobce poukazoval na to, že se správní orgán vůbec nezabýval přiměřeností zásahu a žalovaný rozhodl podle skutkového stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, nikoli v okamžiku vydání prvostupňového rozhodnutí.
29. Správní orgán rozhodoval o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny. Ustanovení § 44a odst. 4 zákona o pobytu cizinců nevyžaduje posouzení dopadu rozhodnutí o zamítnutí žádosti do soukromého a rodinného života cizince. Žalobce ve vyjádření k podkladům prvostupňového rozhodnutí nepoukazoval na skutečnosti svědčící o nepřiměřených následcích nevyhovění jeho žádosti, když měl za to, že splnil podmínky pro prodloužení doby platnosti pobytového oprávnění. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí lze dovodit, že správní orgán se

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

touto otázkou konkrétně nezabýval, neboť žalobce měl možnost požádat o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem.

30. Žalovaný posoudil k odvolací námitce vliv prvostupňového rozhodnutí na rodinný život žalobce na s. 6 a 7 napadeného rozhodnutí. Žalovanému nelze vytýkat, že rozhodl dle skutkového stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, protože odvolací orgán zásadně rozhoduje dle skutkového a právního stavu existujícího ke dni vydání rozhodnutí o odvolání. Vzhledem k tomu, že prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí o odvolání tvoří jeden celek, mohl se otázkou přiměřenosti dopadu neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu do života žalobce zabývat až žalovaný jako odvolací orgán a doplnit tak odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Takový postup je v souladu se správním řádem.
31. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
32. Žalovaný nepovažoval pobyt žalobce za natolik dlouhý, aby odůvodnil vyhovění žádosti. Dále konstatoval, že žalobce je v produktivním věku, nevlastní na území ČR žádný majetek a netrpí zdravotními potížemi. Hlavní argument pak spočíval v poukázání na tehdy nepravomocné rozhodnutí, kterým bylo vyhověno žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ze dne 31. 5. 2022, sp. zn. OAM-31310/ZM-2022. Žalovaný vycházel z toho, že žalobce bude moci v důsledku zaměstnanecké karty pobývat na území ČR a nebude muset opustit svou rodinu.
33. Městský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného. Žalobce pobývá na území ČR na základě zaměstnanecké karty a nic mu nebrání ve styku s rodinou. Z tohoto důvodu napadené rozhodnutí nezasáhlo nepřiměřeně do práva žalobce na rodinný život.
34. Pokud žalobce poukazoval v žalobě na nepříznivé důsledky zamítnutí žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, tyto skutečnosti nejsou pro posouzení žaloby právně významné, neboť nepředstavují hlediska, ke kterým by mělo být správním orgánem při rozhodování o předmětné žádosti přihlédnuto.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

35. Městský soud z výše uvedených důvodů žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
36. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.